

Ændringsforslag nr. 2 om, at § 25 udgår, var dermed forkastet.

§ 26 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Anden behandling af lovforslag nr. L 193:

Forslag til lov om udvidelse af Helsingørsmotorvejen og anlæg af 1. etape af Tværvej samt anlæg af omfartsvej Viborg Syd.

Af trafikministeren (Jan Trøjborg).
(Fremsat 22/3 95. Første behandling 29/3 95. Betænkning 18/5 95).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

§§ 1-4 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Anden behandling af lovforslag nr. L 200: Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. (Ferie dagpengeordning for dimittender).

Af arbejdsministeren (Jytte Andersen).
(Fremsat 5/4 95. Første behandling 19/4 95. Betænkning 17/5 95).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslaget og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

§ 1, ændringsforslaget og § 2, således ændret, vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

11) Anden behandling af lovforslag nr. L 239: Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. (Regelforenkling).

Af arbejdsministeren (Jytte Andersen).
(Fremsat 26/4 95. Første behandling 2/5 95. Betænkning 17/5 95).

Der var stillet 3 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Lars Løkke Rasmussen (V):

Jeg vil her ved andenbehandlingen af dette lovforslag om såkaldte regelforenklinger på arbejdsløshedsforsikringsområdet sige, at vi i Venstre er stærkt forundret over, at regeringen har valgt nu at indrette dagpengereglerne ved hjælp af den yderste venstrefløjs stemmer.

Ved førstebehandlingen for ganske nylig advarede vi arbejdsministeren meget imod det, for det er jo at sende et signal af sted om, at den megen tale, der har været – også langt ind i regeringspartierne – om, at der er brug for mere dybtgående og gennemgribende ændringer i dagpengesystemet, er hul tale.

Mere forundret bliver man så, når man noterer sig, at det forslag fra arbejdsministerens side, som reelt skulle finansiere forenklingerne, nu pilles ud på forslag af Enhedslisten og SF.

Jeg vil gerne spørge arbejdsministeren, om arbejdsministeren er bekendt med den undersøgelse, som Danmarks Statistik har gennemført, som er offentliggjort i Jyllands-Posten den 11. maj 1995, og hvoraf det fremgår, at kun 18 pct. på supplerende dagpenge reelt er jobsøgende, og videre spørge arbejdsministeren, om arbejdsministeren mener – hvis ellers den undersøgelse står til troende – at det er rigtigt at haste et lovforslag gennem Folketinget, hvorefter man reelt udvider mulighederne for de dagpengemodtagere, der er på supplerende dagpenge, altså gennemfører ændringer, der reelt ikke er forenklinger, men udvidelse af en gruppe dagpengemodtageres rettigheder, således at en større gruppe dagpengemodtagere nu permanent kan indrette sig på at leve af supplerende dagpenge.

Pia Christmas-Møller (KF):

I direkte forlængelse af den tidligere taler vil jeg gerne spørge CD's folketingsgruppe og Det Radikale Venstres folketingsgruppe, om det, vi nu ser, er de første spirer til noget, der for alvor vil bære frugt til efteråret, nemlig ved at Socialdemokratiet får held til at dirigere de to små borgerlige partier i en arbejdsmarkedspolitisk retning, hvorefter Enhedslisten og SF skal bære tingene igennem.

Det er det, vi ser med dette og det forrige forslag. Arbejdsministeren har intet sagligt argument for at drive dette forslag igennem Folketinget her og nu. Der er ingen væsentlige regelforenklinger, som ikke ville kunne afvente efterårets større manøvrer.

Jeg vil gerne spørge: Er det CD's fortjeneste, at man således lader sig drive rundt i manegen af en socialdemokratisk arbejdsminister, som har sin egen dagsorden, og som søger flertal til venstre i salen på dette fundamentalt vigtige område, nemlig arbejdsmarkedsområdet og dagpengesystemet?

Har alle de flotte taler, vi ser refereret rundt omkring i dagspresse og medier fra økonomiministeren, den radikale partileder, men også fra visse repræsentanter for CD, overhovedet intet på sig? Er det kun til udvortes brug i den hensigt, at man så stille og roligt kan lave arbejdet på de socialdemokratiske præmisser her i Folketinget, for det er nu engang så dejligt nemt og behageligt at drive tingene igennem med stemmer, der velvilligt stiller sig til rådighed fra venstre side i salen?

Er det et signal, vi skal opfange som et varsel for efterårets forhandlinger? Jeg vil meget gerne have svar fra CD's folketingsgruppe og fra Det Radikale Venstres folketingsgruppe.

Aage Frandsen (SF):

Da dette forslag var til første behandling, tilkendegav vi, at når det drejer sig om regelforenkling, er vi klart tilhængere af at gennemføre den.

Det er klart, at hvis der er forslag, som måske nok kan indebære forenklinger, men som vi synes er klare forringelser for de arbejdsløse, så er vi ikke med på det. Men vi sagde ved den lejlighed, at de sytten af forslagene var vi tilhængere af, fordi der var tale om forenklinger, og der var ikke tale om forringelser. Og så sagde vi, at det attende, som måske nok var en mindre forenkling, men en forringelse, kunne vi ikke være med til.

Det, som vi har set ved denne lejlighed, er, at når det drejer sig om om forenklinger, så er det for Venstre og De Konservative tilsyneladende sådan, at forenklinger skal være identiske med forringelser, og det vil sige, at hvis ikke en forenkling også indebærer en forringelse, er man ikke med på at gennemføre den. Så er det vel meget fornuftigt, at arbejdsministeren ønsker at gennemføre forenklinger med det flertal, som der er i Folketinget, og det kunne altså lade sig gøre for de sytten forslags vedkommende, og vi

medvirker gerne, hvis der er andre forslag i fremtiden af lignende karakter, til at få dem gennemført her i Folketinget.

Det er helt tydeligt, at folk ude i a-kasse-systemet er glade for, at disse 17 forenklinger nu bliver gennemført. De har ønsket dem længe, og derfor er det godt, at Folketinget vedtager dem nu, i stedet for at det skal puttes ind i store forhandlinger til efteråret, hvor man risikerer, at det bliver forringelser og ikke forenklinger.

Jette Gottlieb (EL):

Hr. Lars Løkke Rasmussen brugte formuleringen den såkaldte regelforenkling, og dér må man så sige, at Enhedslistens indgreb i det lovforslag, der rummede såkaldt regelforenkling, præcis var at fjerne det forslag, der var såkaldt. De øvrige 17 forslag var nemlig regelforenklende, men det 18. var det ikke. Det var et forringelsesforslag. Med det ønskede Enhedslisten at stoppe den lange kæde af forringelser for dimittender, der gennem årene er haglet ned over dem.

Vi ønskede, at dimittender skulle behandles som almindelige arbejdende på almindelige arbejdspladser, og det er det, der er sket ved, at man har fjernet reglen om, at man kun kunne blive beregnet, når man havde været arbejdsløs 1 år.

Peter Duetoft (CD):

Af og til bliver man lidt forvirret. Jeg kom ind i salen her for en tre kvarters tid siden og hørte fru Karen Højte Jensen stå på talerstolen og tordne imod, at CD ikke havde nogen indflydelse på et lovforslag, og at det her var uborgerlig politik, og da jeg så kiggede op på afstemningsresultatet bagefter, så jeg, at alle stemte grønt – også Det Konservative Folkeparti.

Men det er øjensynlig den linje, der skal køres nu. Disse dage i slutningen af året skal bruges til at svine CD og De Radikale til for, at vi har svigtet i alle mulige sammenhænge, og nu er vi så kommet til fru Pia Christmas-Møller, der forsøger det samme.

Jeg må bare sige til fru Pia Christmas-Møller, at vi har bedt om at få samarbejde med Venstre og De Konservative i arbejdsmarkedspolitikken. Det sagde jeg under førstebehandlingen, og det vil jeg gerne gentage her i dag.

Nu er dagpengesystemet jo ikke det område, hvor vi har haft mest berøring med Venstre og De Konservative. Vi har mange gange måttet blokere for forslag, der bl.a. ville nedsætte ydelsen osv. Det er så den anden diskussion.

Men vi ser meget gerne arbejdsmarkedspolitikken ført med Venstre og De Konservative, for som jeg sagde under førstebehandlingen: Det giver mere troværdighed blandt arbejdsmarkedets parter.

Men fru Pia Christmas-Møller må så bare vide, at der ikke er noget, der hedder den tomme stols politik herinde. Det er ikke sådan, at nogle kan lade være med at være med i forhandlingerne eller lade være med at være med, når tingene skal afgøres, og så tro, at de får indflydelse af det. Skulle det, at Det Konservative Folkeparti stemmer imod forenklinger i dagpengesystemet, betyde, at de forenklinger ikke kunne gå igennem, fordi Det Konservative Folkeparti ikke kunne bevæbne sig til det?

Nej, så har altså et andet flertal i Folketinget valgt at lade forenklingerne gå igennem, og det kan vi kun hilse med glæde. Det drejer sig om nogle ganske fornuftige forslag, som nu kommer igennem. Vi havde meget gerne set Venstre og De Konservative stemme for dem, og det bliver en noget hul bragesnak fra de to partier i fremtiden, når de render rundt og snakker om forenklinger af dagpengesystemet.

Så kan fru Pia Christmas-Møller godt gå herop og sige, at det ikke er ret meget, og at det er småting, og at det er alt muligt af den slags. Det er da muligt, at det ikke er så meget, som Det Konservative Folkeparti ønskede. Men jeg husker nogle gamle valgplakater, der engang sagde: Borgerlige stemmer, der arbejder. Det var Det Konservative Folkeparti, der brugte dem.

I denne sag har Det Konservative Folkeparti valgt at sætte sig på udskiftningsbænken. Man har valgt ikke at ville være med til noget som helst, og man har valgt at sige: Kan man ikke få alt, vil man ikke have noget som helst. Man har ikke ønsket at gå med til nogle forenklinger, der er ganske fornuftige, og så må fru Pia Christmas-Møller altså undskylde – når der er et flertal for tingene, så bliver de vedtaget. Og det bliver de nu.

Deri ligger der altså ikke noget signal om, at den generelle arbejdsmarkedspolitik skal føres med venstrefløj. Det ønsker vi ikke. Men på den anden side set skal fru Pia Christmas-Møller altså også vide, at fordi Det Konservative Folkeparti bliver genstridigt og ikke vil noget som helst, kan man ikke forhindre, der sker noget som helst i Danmark. Det skal fungere videre også på trods af Det Konservative Folkeparti.

Børge Bakholt (S):

Vi har ved masser af lejligheder hørt Venstre og De Konservative efterlyse forenklinger i a-kasse-systemet – ved masser af lejligheder både til møder ude omkring i landet og her i Folketings-salen. Og det står så lysende klart, at da regeringen kom med forslag til forenklinger, ville man ikke være med. Man ville ikke være med til at foretage nogle ganske få og beskedne forenklinger i systemet. Man var mere optaget af et taktisk spil, som skal køre sommeren over og til efteråret, og hvor man går efter nogle helt, helt andre ting, som ikke har med forenkling at gøre, men med forringelse af dagpengesystemet. Det er det, man kører på fra V's og K's side.

Jeg havde håbet, at man ville indtage en mere fornuftig holdning, når det drejede sig om at forenkle systemet, for det er der brug for, og så kan man gemme det taktiske spil, til der er større bytte på bordet, end der har været i det tilfælde her. Man skyder gråspurve med kanoner med den stilling, som man har indtaget fra V's og K's side til det her spørgsmål.

(Kort bemærkning.)

Pia Christmas-Møller (KF):

Nu kender jeg jo hr. Peter Duetoft som et redeligt folketingsmedlem, som ikke taler imod bedre vidende.

Når man så hører det seneste indlæg, må man konstatere, at hans viden ikke er tilstrækkelig for nu at sige det mildt. Den er højst misvisende. Og hvor kan han mon få den viden fra? Det kan kun være fra referater fra arbejdsministeren.

Man kunne forstå eller udlede af hr. Peter Duetofts svada for et øjeblik siden, at Det Konservative Folkeparti nærmest var udeblevet fra forhandlingerneovre i Arbejdsministeriet. Det passer ikke, det har intet på sig. Vi er mødt op til forhandlingerne, men desværre har det kun været tokantede forhandlinger, hvor vi har siddet over for arbejdsministeren og Socialdemokratiet. I al fald var CD ikke til stede.

Det skal jeg ikke bebrejde CD, men jeg må sige: Det seneste indlæg vil indebære, at vi i fremtiden vil stille krav om, at samtlige partier er repræsenteret, når vi sidder og forhandler med arbejdsministeren.

Sandheden er jo, at vi fik præsenteret et fait accompli. Take it or leave it! Enhedslisten og SF havde ved førstebehandlingen sagt, at af de 18 punkter kunne de tage de 17, og så var regeringen pludselig parat til at forhandle med Enhedslisten og SF.

Vi stillede ingen helt kontante krav ud over dette: Giv os lidt tid til at vurdere de kort- og langsigtede virkninger af de enkelte elementer i det her forslag, giv os nogle få dage eller uger til at overveje, hvilke andre forslag der kunne være relevante!

Vi bad mindeligt om, at man ventede med dette forslag til oktober måned, hvor regeringens fremmeste repræsentanter, økonomiministeren og finansministeren, selv har varslet større ændringer på præcis dette område. Så sagde vi i al stilfærdighed: Er det så ikke en idé at vente til oktober måned af hensyn til kassernes administration og af hensyn til de lediges overblik over regelsættet, så vi ikke skal ind to gange og ændre præcis på de samme bestemmelser i lovgivningen, som i forvejen er kompliceret nok?

Det var vores budskab. Vi afviste ikke at gå i konstruktive forhandlinger – det må hr. Peter Duetoft have misforstået fuldstændig – og ansvaret mener jeg at kunne placere på et misvisende referat fra arbejdsministeren. Vi har hele tiden tilkendegivet, at vi var parat til forenklinger og ikke, som SF siger det, alene forringelser.

Hvad er det for forenklinger, SF bryster sig så meget af bliver gennemført med dette forslag? Ja, det handler om, at for én gruppe i dagpengesystemet bliver det lidt lettere at vende tilbage til dagpengesystemet, men førtidspensionisterne skal stadig væk have en særbestemmelse. Der er overhovedet ingen forenkling i det, der er alene tale om en uhensigtsmæssig udvidelse af dagpengesystemet.

Sådan kunne man blive ved. Der er utrolig meget i dette forslag, som enten er betydningsløst eller alternativt indeholder nogle elementer, som kan være bekymrende på lang sigt. I al fald var det et minimum, at man havde mulighed for at overveje det grundigt under udvalgsarbejdet, som dårligt har haft tid til at fungere. Hus forbi! – må jeg sige til hr. Peter Duetoft.

Lars Løkke Rasmussen (V):

Jeg kan i det fulde og hele henholde mig til, hvad fru Pia Christmas-Møller har sagt til hr. Peter Duetoft, og så blot dertil føje, at grunden til, at vi fra Venstres side har prøvet at appellere til arbejdsministeren for at få forståelse for, at dette lovforslag blev genfremsat efter Folketingets sommerferie, sådan at vi kunne diskutere det i en større sammenhæng, præcis er, at vi i Venstre ikke ønsker at føre den tomme stols politik, men tværtimod meget gerne bidrager til

en sammenhængende diskussion om, hvordan vi kan få et dagpengesystem, som vigtigst af alt rummer incitament til at være aktiv jobsøgende, og som dernæst naturligvis administreres efter de enkleste mulige regler. Det er jo præcis årsagen til, at det ikke giver nogen mening at haste dette forslag igennem, som for en stor dels vedkommende først træder i kraft den 1. januar 1996.

Man må spørge sig selv: Hvad er det for forenklinger, der består i, at Folketinget på få uger behandler en række forslag, som træder i kraft ved årsskiftet? Hvis der så er alvor i finansministerens og økonomiministerens udmeldinger om, at der er brug for, at vi i efteråret diskuterer dagpengereglerne i en bredere sammenhæng, vil det jo uvægerlig medføre en række regelændringer.

Nu laver vi altså regelændringer, som akasserne skal indrette sig efter, og så var vi faktisk nogle stykker, der gik og håbede på, at vi også i efteråret var i stand til at lave egentlige regelændringer. For jeg må jo fastholde, at en stor del af de ændringer, der er i regeringens forslag, er ændringer, der betyder, at dagpengemodtagerens rettigheder udvides. Det kunne jeg nævne mange eksempler på, og det er årsagen til, at vi har ønsket at få mere tid.

Dette lovforslag baserer sig på rapporten fra Verner Sand Kirk-udvalget, som kom sidste sommer. Og 10 minutter i 12 plukkede arbejdsministeren så en tilfældig buk, som vi kunne forholde os til. Vi havde ingen chance for at vælge andre blomster fra Verner Sand Kirk-udvalgets rapport. Vi var inde i den buk – det var givet på forhånd.

Peter Duetoft (CD):

Nu ved jeg ikke, hvor meget fru Pia Christmas-Møller husker om forhandlinger med regeringen. Men mig bekendt er det ikke et enestående tilfælde, at det er ministeren, der forhandler på regeringens vegne, og at partierne faktisk ikke alle sammen er til stede. Sådan er det gang på gang, også på andre områder. Og det synes jeg er en udmærket arbejdsform.

Men jeg har ingen problemer med, hvis fru Pia Christmas-Møller kræver, at vi også skal være der ved sådan nogle forhandlinger. Det kan vi da godt, men jeg føler nu bare, at det er lidt underligt, når man på alle andre områder faktisk kan klare sig uden.

Så vil jeg sige til fru Pia Christmas-Møller: Nu er det at blive væk fra forhandlingerne jo ikke

den eneste måde at blokere for et resultat på. En anden måde er at stille fuldstændig vanvittige krav til resultatet. Og det var jo det, Venstre og De Konservative gjorde. Man kan bare læse førstebehandlingen – jamen fru Pia Christmas-Møller skal passe på sit temperament ovre i sidegangen!

Kravet var, at der nu skulle lægges op til en helt ny arbejdsmarkedsreform, og at der nu skulle både det og det andet. Det var det, vi sad og hørte på under førstebehandlingen. Det var ikke en hjælpsom melding for at få et resultat; fru Pia Christmas-Møller har en meget elegant og charmerende måde at sige nej tak til et resultat på.

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Jeg synes, at tonefaldet og tonelejet og den krampagtighed, hvormed Venstre og De Konservative fremfører deres argumentation, tyder på en høj grad af hykleri forstået på den måde, at Venstre og De Konservative i tide og i utide angriber dagpengesystemet for at være indviklet og ikke til at forstå hverken for kasserne eller for den enkelte ledige.

Og så er der altså nogle forenklingforslag her. Der er nogle, der har større betydning end andre. Sådan må det jo være.

Der er 18 forenklingforslag, og 17 af dem er der flertal for i Folketinget. Jeg synes, det er nødvendigt at fastholde en politisk forpligtelse til, at vi til enhver tid må stræbe efter et enkelt dagpengesystem. Jeg synes, at argumentationen både fra hr. Lars Løkke Rasmussen og fru Pia Christmas-Møller mere tyder på det, som hr. Aage Frandsen også var inde på: I Venstres og De Konservatives øjne er forenklinger lig med forringelser.

Det er faktisk ikke det, regeringen har lagt op til her. Vi mener med dette forslag reelle forenklinger. Og der er altså 17 af forslagene, som vi kan få igennem Folketinget, og det gør vi så.

Det er jo ikke sådan, at de 18 forslag – og slet ikke de 17 – er dumpet ned fra himlen. Det er noget, der har været diskuteret i Verner Sand Kirk-udvalget. Det er noget, der har været diskuteret imellem arbejdsmarkedets parter i Landsarbejdsrådets arbejdsudvalg. Og man er meget interesseret i at få de her forenklinger igennem.

Det er heller ikke rigtigt, som det bliver fremstillet, at det her ikke er noget, der virker, ikke er noget, der har den store betydning, ud over at der er flere, der kommer ind i dagpengesystemet.

Når der er tale om supplerende dagpenge, så betyder de ændringer, der ligger på bordet, og som bliver vedtaget af et flertal i Folketinget uden Venstre og De Konservative, at folk, der går på supplerende dagpenge, i højere grad kan se en nytteværdi i at arbejde, fordi man mindsker det samspilsproblem, der i øvrigt er i vores dagpengesystem, når man tager ganske få timer.

Det er noget af det, hr. Frank Dahlgaard har været meget optaget af i Folketingets Arbejds-markedsudvalg: Hvordan får vi sikret, at det for den enkelte, der gerne vil have et arbejde, men måske ikke kan få den fulde tid, som man er forsikret til, kan betale sig at arbejde så mange timer som muligt? Dette forslags vedtagelse betyder, at der er en højere grad af incitament til at arbejde.

Så betyder det også – og det synes jeg Venstre og De Konservative springer flot og elegant hen over – at der sker en ligestilling imellem de selvstændigt erhvervsdrivendes og lønmodtagernes status, hvad angår muligheden for at melde sig ind i en arbejdsløshedskasse og dermed også blive dagpengeberettiget, hvis man har et antal timer, man arbejder. Men jeg kan forstå, at hr. Lars Løkke Rasmussen og fru Pia Christmas-Møller ingen interesse har i at ligestille de selvstændigt erhvervsdrivende og lønmodtagerne.

Det er heller ikke rigtigt, som det er fremstillet, at forslaget lægger op til en permanent organisering af ens arbejdsliv, altså at man kan være på supplerende dagpenge i al evighed.

De fleste på arbejdsmarkedet er jo overenskomstdækkede. Overenskomster giver opsigelsesvarsel, og de grupper, der har opsigelsesvarsel, har en tidsbegrænsning, og for de grupper, der arbejder inden for funktionærområdet, hvad jo et stigende antal gør, er der fortsat en tidsbegrænsning.

Så det er faktisk kun en meget, meget lille del af lønmodtagerne på det danske arbejdsmarked, der har arbejdstider, som man kan sige er defineret som periodevis, og dér er det rigtigt, at dér slipper vi for en administration, og dér kan der måske godt være en håndfuld mennesker, der bliver bedre stillet.

Og hvad så? Hvad så?

Det er en meget, meget lille gruppe, som er påvirket af, at arbejdsgiverne ikke er tilstrækkelig optaget af at organisere arbejdet på en måde, så folk har et ordentligt arbejdsliv og nogle ordentlige arbejdstider.

Så lad være med at fremstille det, som om det her er en ladeport, og nu kommer alle væltende ind i dagpengesystemet, og nu kan de få supplerende dagpenge for tid og evighed!

Sådan er det jo ikke.

Så til selve forløbet, som fru Pia Christmas-Møller var inde på. Faktisk har jeg i det forhandlingsforløb, der har været, ikke oplevet andet fra Venstre og De Konservative, end at de var interesseret i de dele af forslaget, som handler om forringelser og kun forringelser. Som det også kom frem ved førstebehandlingen, lever Venstre og De Konservative tilsyneladende med en forhåbning om, at der skal ske et større blodbad til efteråret, hvor vi måske helt skal ændre på strukturen i dagpengesystemet.

Det er ikke regeringens dagsorden. Det kom klart frem ved førstebehandlingen, at det ikke er det, regeringen går efter. Når vi diskuterer aktiv og dynamisk arbejdsmarkedspolitik, handler det altså ikke om forringelser for de ledige, lavere sats, og hvad ved jeg.

Jeg synes, at Venstre og De Konservative må have det dårligt med at sætte sig ud på sidelinjen, når der er tale om forenklinger, som tilgodeser selvstændigt erhvervsdrivende, som tilgodeser samspilsproblemer – der er et problem i dagpengesystemet – og som tilgodeser kasserens meget klart udtrykte ønske om forenklinger i administrationen.

Nu får man altså 17 forslag til forenkling i administrationen, og jeg vil meget gerne takke SF og Enhedslisten, som har været parat til at påtage sig deres ansvar for ønsket om at leve op til, at forenklinger er noget, vi må have.

Men det er nu, man skal tage beslutningen, det er ikke engang hen på efteråret eller til næste jul eller sådan noget. Det er på bordet nu.

(Kort bemærkning).

Lars Løkke Rasmussen (V):

Arbejdsministeren har i hvert fald ret i én ting, må man gå ud fra, nemlig at der er flertal i Folketinget for 17 såkaldte regelforenklingsforslag. Men det, der er pointen, er, at det kunne være, der var et flertal for langt flere forslag.

Den rapport, der kom fra Verner Sand Kirkudvalget sidste sommer, rummede som bekendt 47 forslag, af hvilke arbejdsministeren kun har valgt at oversende de 29 forslag til nærmere vurdering i Landsarbejdsrådets arbejdsudvalg, og det er præcis derfor, vi ingen jordisk chance har haft for som parlament at forholde os seriøst til nogen af de yderligere regelforenklingsfor-

slag i Verner Sand Kirk-udvalgets rapport om regelforenklinger, som der kunne være perspektiv i.

Arbejdsministeren har altså vægtet hastigheden, signalværdien i, at der nu virkelig sker nogle forenklinger. Det pudsige er, at en del af forenklingerne er 100 pct. i modstrid med udmeldinger fra andre af regeringens ministre. Hvis jeg må citere økonomiministeren fra Jyllands-Posten den 22. april, så udtrykker økonomiministeren ved den lejlighed behov for at stramme op for adgangen til dagpengesystemet specielt for de unge.

Hvad er det, der sker i regelforenklingsforslaget?

Det er, at man ikke tager fat om det overhovedet. Tværtimod sænker man kravene for generhvervelse af dagpengerettigheder, altså en bevægelse i hele dagpengesystemet, som går fuldstændig modsat den, som andre ledende ministre i regeringen taler for.

Så vi har gerne villet medvirke, men vi har villet medvirke på et seriøst grundlag, og jeg går ud fra, at arbejdsministeren kan bekræfte mig i, at det ikke har været muligt med den korte tid, der var til rådighed, at få belyst de forslag i Verner Sand Kirk-rapporten, som ikke har været oversendt til Landsarbejdsrådet, så grundigt, at de kunne indgå i denne lovprocedure.

Det vil jeg gerne have en melding på, og så mangler jeg stadig arbejdsministerens svar på, om ministeren er bekendt med den undersøgelse fra Danmarks Statistik, der viser, at kun én ud af hver fem på supplerende dagpenge i realiteten søger at ændre egen situation ved at være aktivt jobsøgende.

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Efter arbejdsministerens seneste indlæg kan man vel ikke længere tale om en skjult dagsorden, der retter sig mod at føre arbejdsmarkeds politik til venstre i Folketinget.

Arbejdsministerens ordvalg alene afslører meget tydeligt, hvor hendes ambitioner ligger, og med hvilket flertal hun ønsker at gennemføre ambitionerne. Ord som blodbad og lignende – nedskæringer, forringelser – flød ud af arbejdsministerens mund, hver gang hun skulle kommentere bemærkninger, initiativer eller ideer fra Venstre og Det Konservative Folkeparti.

I al stilfærdighed vil jeg spørge arbejdsministeren: Var det et blodbad, vi gennemførte med Socialdemokratiet og de øvrige regeringspartier

kort før jul, da vi lavede et forlig om arbejdsmarkedet? Var det et blodbad? Skulle vi ikke justere vores udtryk en lille smule i forhold til virkelighedens verden og erkende, at der kan være nogle forskelle i opfattelserne, uden at det behøver at medføre, at den ene part vil forgylde nogle grupper, mens den anden part vil sable dem ned til sokkeholderne? Sådant er verden jo ikke, og det ved man godt.

Og så til hr. Peter Duetoft. Måske skal jeg tage en bemærkning i mig igen, nemlig bemærkningen om, at hr. Peter Duetoft er kendt for ikke at tale mod bedre vidende. Det må jeg sige på baggrund af hr. Duetofts udlægning af førstebehandlingen, hvor jeg ved han var til stede.

Vi sagde ved førstebehandlingen, at vi grundlæggende ønsker en egentlig dagpengereform, både hvad angår ydelser og finansiering. Det står vi ved. Men vi forestillede os ikke på nogen måde, at det skulle indarbejdes i lovforslaget eller i et større initiativ, der måtte komme til oktober måned. Så naive er vi heller ikke.

Det, vi i al stilfærdighed sagde ved førstebehandlingen, var: Dette er overilet. Der er ikke forenklinger nok. Nogle af disse forenklinger er ikke forenklinger, men derimod skridt i den forkerte retning. Kunne vi ikke bruge lidt mere tid, så vi kan imødekomme også de løfter, finansministeren og økonomiministeren er kommet med, for så vidt angår initiativer til oktober måned?

Det var budskabet fra K og V, og det kunne hr. Peter Duetoft ikke overhøre eller misforstå. Dette er sagt af hensyn til referatet.

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Det er rigtigt, når hr. Lars Løkke Rasmussen siger, at der var flere forslag i Verner Sand Kirk-udvalget. Der var 43 forslag, og der var en meget stor del af dem, der var enighed om, og der var en mindre del, der var uenighed om.

Det er rigtigt, at jeg har foretrukket at fremme de forslag, der var enighed om i Verner Sand Kirk-udvalget, ud fra den forventning, at det var der så også mulighed for at skabe bred politisk forståelse om.

Men man skal være opmærksom på, at det, der er sket siden Verner Sand Kirk-udvalget sidste sommer barslede med rapporten, er, at vi har været igennem en finanslovforhandling og en finanslovaftale, som faktisk på mange stræk har taget nogle af disse forenklinger ind i lovgivningen med Venstres og De Konservatives stemmer. Jeg vil selvfølgelig ved denne lejlighed også godt kvittere for, at der faktisk er sket nogle forenklinger på den konto.

Det også rigtigt fremstillet, at 29 forslag har været til høring. De 13 er kommet tilbage fra Landsarbejdsrådets arbejdsudvalg med en anbefaling, og derudover har jeg fundet yderligere 5 forslag, som jeg har puttet ind i pakken.

Det er også rigtigt nok, at man selvfølgelig kunne finde mange andre forslag at fylde ovenpå, men helt sagtmodigt sagt er der jo ikke kommet nogen forslag fra Venstre og De Konservative, som man kunne bidrage med. Det har der rent faktisk ikke været tale om hverken i forbindelse med dette forslags fremsættelse eller i diskussionerne i øvrigt i hele denne folketings-samling. Jeg har ment, det var vigtigt, at vi skulle tage det første skridt i forhold til nogle forenklinger, og det er baggrunden for forslaget, som også bliver fremmet af et flertal i Folketinget.

Til det med, om jeg kan af- eller bekræfte, at 18 pct. af dem, der er på supplerende dagpenge, ikke søger arbejde – det kan jeg ikke. Det, jeg synes, man skal være opmærksom på i forbindelse med de situationer, er, at det er ledige, der er fuldtidsforsikrede. De har måske kun mulighed for at få 25 timers arbejde, 27 timers arbejde eller 32 timers arbejde. Og det kan da godt være, at der heller ikke fra arbejdsgiverside i de situationer er så stor optagethed af, om de i de 52 uger, hvor de får supplerende dagpenge, er meget aktivt arbejdssøgende på arbejdsmarkedet. Det kan man ikke udelukke.

Det kunne være en vurdering værd, og jeg vil meget gerne prøve at få det belyst også over for Arbejdsmarkedsudvalget, for det er klart, at er man på supplerende dagpenge, og er man fuldtidsforsikret og får suppleret op, så skal man være til rådighed, hvis der er et arbejde, der kan give én den fulde arbejdsindkomst. Det er jeg faktisk selv meget optaget af, og noget af det, der kan fremme forståelsen i øvrigt for vores dagpengesystem, er, at vi holder fast i nogle bestemte linjer, nemlig at det er dagpenge, når der er tale om uforskyldt ledighed, og ikke, når der er tale om selvforskyldt ledighed.

Så ved jeg ikke rigtig, hvorfor fru Pia Christmas-Møller er blevet så ømskindet. Når jeg kigger på konservative udsagn fra tid til anden, har jeg noteret mig, at i det seneste nummer af fagbladet for Frie Fagforeninger – det læser jeg nemlig også ligesom så meget andet – giver hr. Brian Mikkelsen udtryk for, at der skal ske noget meget voldsomt med dagpengesystemet. Og en af de ting, der i hvert fald vil virke som et

blodbad – det er selvfølgelig et temperaments-spørgsmål, men sådan vil det i hvert fald virke for dem, der har høj ledighedsrisiko – er, når man siger, at nu skal dagpengesystemet være en ren forsikringsordning, og det offentlige system skal slet ikke ind med et solidarisk underlag for finansieringen af dette her.

Det er sådan noget, der får mig til at tage de lidt stærke bemærkninger frem, også når jeg hører andre konservative sige, at der skal være en fireårig dagpengeperiode, og der skal være en lavere sats. Det får vi mig bekendt ikke flere arbejdspladser af. Man får flere arbejdspladser i forhold til en aktiv erhvervspolitik, og så har vi dagpengesystemet, som skal sikre forsørgelsen ved uforskyldt ledighed.

Jeg vil godt her til sidst takke de to partier, som sammen med regeringen forsøger at fremme det første skridt til forenkling i et system, som trænger meget til forenkling. Jeg siger med megen omhu, at det er det første skridt, for jeg tror, der kommer mange flere. Jeg vil i hvert fald gerne give mit bidrag til det.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1 og 2, § 1, således ændret, ændringsforslag nr. 3 og § 2, således ændret, vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

**12) Anden behandling af lovforslag nr. L 223:
Forslag til lov om ændring af lov om visse
selskabers aflæggelse af årsregnskab m.v.
(Tilpasning af afgiftsbestemmelser m.v.).**

Af erhvervsministeren (Mimi Jakobsen).

(Fremsat 19/4 95. Første behandling 27/4 95.

Betænkning 16/5 95).

Der var stillet 2 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1, § 1, således ændret, ændringsforslag nr. 2, § 2, således ændret, og § 3 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden

Formanden:

Jeg skal her afbryde mødet. Folketingets næste møde afholdes i dag, tirsdag den 23. maj 1995, kl. 14.20 med følgende dagsorden: (Se indledningen til næste møde).

Mødet hævet kl. 14.10